

NEWSLETTER

Mart, 2026.

Napravljen presjek pristiglih aplikacija po redovnom konkursu za stipendije za školsku 2026/2027. godinu

Mjesec mart sinonim je za buđenje prirode, odlazak zime i dolazak proljeća. Ta užurbanost bila je prisutna i u Fondaciji Hastor. Naime, vrijedni tim Fondacije, uz nesebičnu pomoć volontera, tokom proteklog perioda izvršio je presjek pristiglih molbi za stipendiranje za školsku 2026/2027. godinu.

Pažljivo su pregledane i obrađene sve pristigle prijave. Kao i svake godine, članovi Fondacije Hastor sa zadovoljstvom čitaju životne priče mladih ljudi koje su zaista nadahnjujuće. Nakon završetka ovog koraka, svim kandidatima dostavljen je dopis s obavještenjem o narednim fazama selekcijskog procesa, kao i spisak dodatne dokumentacije koju je potrebno prikupiti kako bi njihove prijave mogle biti uzete u dalje razmatranje.

U narednim mjesecima planirano je zasjedanje Komisije za dodjelu stipendija Fondacije Hastor, koja ima veoma težak zadatak, a to je da, na osnovu utvrđenih kriterija i dostavljene dokumentacije, donese konačnu odluku o kandidatima koji će ostvariti pravo na stipendiju za školsku 2026/2027. godinu. Kandidati koji budu odabrani imat će priliku da u augustu, pred početak nove školske godine, potpišu ugovore o stipendiranju i tako postanu dio zajednice stipendista Fondacije Hastor.

Fondacija Hastor nastavlja neumorno raditi, a za sve zainteresirane učenike otvoren je novi Konkurs za dodjelu stipendija za školsku 2027/2028. godinu. Učenici osnovnih i srednjih škola koji ispunjavaju uslove konkursa mogu aplicirati tokom narednih godinu dana. Prijave je moguće poslati putem pošte ili popuniti online prijavni obrazac dostupan na zvaničnoj web-stranici Fondacije.

Kroz svoj program stipendiranja Fondacija Hastor već duži niz godina pruža kontinuiranu podršku učenicima širom Bosne i Hercegovine, nastojeći doprinijeti njihovom obrazovanju, ličnom razvoju i stvaranju jednakih prilika za kvalitetno školovanje. Upravo zbog toga interes za stipendije Fondacije iz godine u godinu raste, a proces selekcije nastoji prepoznati učenike koji svojim trudom, zalaganjem i motivacijom pokazuju potencijal za dalji razvoj.

Fondacija i u narednom periodu ostaje posvećena svojoj misiji – pružanju podrške mladim ljudima na njihovom obrazovnom putu i širenju zajednice u kojoj znanje, solidarnost i odgovornost imaju posebno mjesto.

Pripremila: Lamija Karadžuz

Potpisani ugovori o stipendiranju s kandidatima koji su ostvarili pravo na stipendiranje po Konkursu za nadarene/talentovane učenike

Polazeći od uvjerenja da je ulaganje u potencijal mladih ljudi jedna od ključnih karika za razvoj društva, Fondacija Hastor kontinuirano unapređuje svoje programe podrške. Iako su uoči početka školske 2025/2026. godine potpisani ugovori o stipendiranju s novom generacijom stipendista po redovnom konkursu, odlučili smo napraviti korak više. Nastavljajući svoju misiju podrške mladima u Bosni i Hercegovini, Fondacija Hastor je krajem decembra 2025. godine objavila Konkurs za nadarene/talentovane učenike, dokazujući da za istinski talenat i marljivost kod nas uvijek ima mjesta.

Ovim programom stipendiranja, pored redovnog konkursa za sve učenike, posebno smo željeli naglasiti izvanredne rezultate mladih u nastavnim i vannastavnim aktivnostima te pružiti priliku da razvijaju svoj potencijal i doprinose svojoj zajednici. Po završetku konkursne procedure, pravo na stipendiranje ostvarili su najperspektivniji kandidati s kojima su 14.3.2026. godine zvanično potpisani ugovori o

stipendiranju. Zahvaljujući tome, naša velika zajednica bogatija je za 55 izvrsnih mladih ljudi – 24 učenika osnovnih škola koji već sada dominiraju na sportskim terenima i 31 učenika srednjih škola s izvanrednim uspjesima u naučnim oblastima.

Novi stipendisti i njihovi roditelji su izrazili zadovoljstvo, ponos i zahvalnost zbog prilike koju su dobili i raduju se svim benefitima koje donosi status stipendiste Fondacije Hastor.

„Mnogo mi znači što sam postao stipendista Fondacije Hastor. Od grada nemam nikakvu finansijsku podršku, tako da će mi ova stipendija mnogo pomoći. Novac planiram iskoristiti za učešće na jačim takmičenjima i dalji razvoj“, istakao je stipendista Jušić Eman.

Stipendistica Babić Milana poručila je: **„Drago mi je što je neko prepoznao moj rad i trud te što cijeni moje rezultate. Ovo mi je velika motivacija za dalji rad i nova takmičenja. Sigurna sam da će mi stipendija mnogo pomoći u narednom periodu.“**

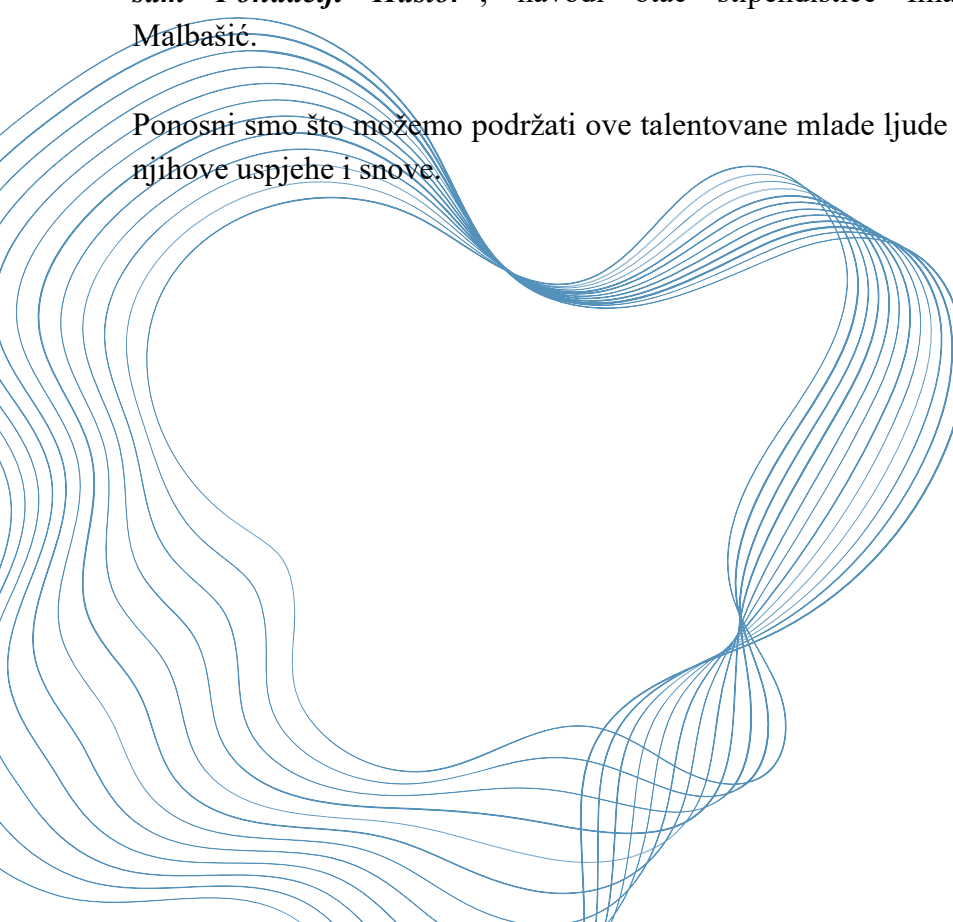
„Sretna sam i ponosna što se sav moj trud tokom ovih godina isplatio. Vjerujem da će mi ovo mnogo pomoći u budućnosti, biti velika motivacija i znatno olakšati moj dalji put ka uspjehu“, izjavila je stipendistica Novak Tea.

Teina majka Konjalić Dženana ističe: **„Kao roditelj sam izuzetno ponosna na svoju kćerku i njen uspjeh. Zahvaljujem Fondaciji Hastor što je prepoznala trud i talent učenika i pružila im podršku za njihovu budućnost. Posebno me raduje program volontiranja, jer on razvija plemenitost i ljudskost kod mladih, što je veoma važno za njihov dalji razvoj.“**

„Svoju kćerku od malena učim da volontira i razvija radne navike, pa mi je posebno drago što će kroz Fondaciju biti uključena u volonterske aktivnosti i saradnju s drugima. Razmišljam koliko bi meni značilo da sam kao dijete imao priliku sa svojim roditeljima doći u ovakvu zgradu i potpisati ugovor o stipendiranju. Ovo je zaista veliki uspjeh i zahvalan sam Fondaciji Hastor“, navodi otac stipendistice Iman Malbašić.

Ponosni smo što možemo podržati ove talentovane mlade ljude na njihovom obrazovnom putu i pratiti njihove uspjehe i snove.

Šampionska priča Maka Cvike u plivačkim vodama

Dvanaestogodišnji Mak Cviko, stipendista Fondacije Hastor i član Gradskog kluba vodenih sportova Sarajevo (GKVS), već godinama ostvaruje zapažene rezultate u plivanju, sportu kojim se bavi još od svoje četvrte godine. Upornost, disciplina i svakodnevni treninzi u bazenu donose mu sve više uspjeha na domaćim i međunarodnim takmičenjima.

Mak Cviko

Za Maka je februar 2026. godine bio posebno uspješan, jer je nastupio na dva velika plivačka mitinga i osvojio ukupno četiri medalje. Prvo takmičenje bilo je međunarodni plivački miting 3. "Plivački Vučko", održan 7. februara u Sarajevu povodom obilježavanja dana Olimpijade u Sarajevu. Na ovom takmičenju nastupilo je oko 400 plivača iz Bosne i Hercegovine i regiona, a Mak je osvojio srebrnu i bronzanu medalju. Ovaj miting nosi posebnu simboliku jer podsjeća na olimpijski duh Sarajeva i vrijednosti sporta, zajedništvo, poštovanje i stalnu želju za napretkom. Pobjednički niz nastavio je samo sedmicu kasnije u Mostaru gdje je nastupio na VIII međunarodnom plivačkom mitingu "Velež kup 2026", odakle se vratio bogatiji za zlatnu i srebrnu medalju, potvrđujući svoju dominaciju u bazenu.

Od svih plivačkih disciplina Mak najviše voli delfin stil, koji važi za jednu od najzahtjevnijih tehnika u plivanju. Upravo taj izazov dodatno ga motivira da na treninzima pomjera vlastite granice i stalno napreduje. Veliki uzor mu je i jedan od najtrofejnijih plivača svih vremena, Michael Phelps, čija su olimpijska dostignuća inspiracija mladim sportistima širom svijeta.

Za Maka svaki trening i svako takmičenje predstavlja novu priliku za napredak. Na svom sportskom putu uživa podršku porodice i trenera iz GKVS-a, ali i Fondacije Hastor, čije je ulaganje u mlade talente snažan podsticaj za njihovo dalje usavršavanje. Uz predan rad, podršku ljudi koji vjeruju u njega i veliku ljubav prema plivanju, ovaj mladi sportista nastavlja graditi svoj put ka novim uspjesima u sportu koji je postao važan dio njegovog života. Prateći Makov svaki preplivani metar, Fondacija Hastor s ponosom svjedoči koliko je prava podrška značajna da bi dječiji snovi prerasli u šampionsku stvarnost.

Pripremila: Lamija Sejdić

Snovi koji galopiraju: Ajša Kazazović na tronu bh. konjičkog sporta

Među stipendistima Fondacije Hastor nalaze se mnogi mladi ljudi koji svojim radom i talentom pomjeraju granice u različitim oblastima. Jedna od njih trinaestogodišnja je Ajša Kazazović iz Hadžića, učenica osmog razreda, koja već godinama postiže zapažene rezultate u preponskom jahanju. Iako veoma mlada, iza sebe ima niz značajnih takmičenja i uspjeha.

"Počela sam da se takmičim 2021. godine, ali sve je krenulo mnogo ranije. Još sam kao mala često bila u konjičkom klubu s roditeljima, tako da je život u blizini konja za mene uvijek bio prirodno okruženje. Vremenom sam počela intenzivnije trenirati i tada su nastupila i prva takmičenja", ističe Ajša na samom početku našeg razgovora.

Rezultati koje je do sada ostvarila pokazuju koliko se trud i posvećenost isplate. Posebno je ponosna na činjenicu da je već dvije godine zaredom zadržala titulu najboljeg djeteta u Bosni i Hercegovini u preponskom jahanju. Među uspjesima izdvaja i 10. mjesto na Svjetskom kupu u Beogradu prošle godine, kao i drugo mjesto na prvenstvu Hrvatske. Ipak, iza svakog uspjeha stoji mnogo rada i odricanja, a najveći je izazov za Ajšu usklađivanje školskih obaveza i treninga. U svemu tome veliku podršku ima od svoje porodice i trenera, ali i Fondacije Hastor, koja prepoznaje važnost njenog obrazovnog i sportskog puta. Upravo ta podrška daje joj dodatnu motivaciju da nastavi trenirati i napredovati.

Planovi za budućnost već su uveliko ispunjeni novim izazovima: uz brojne nastupe u Bosni i Hercegovini i regionu, posebno se izdvajaju Svjetski kup u Hrvatskoj i Balkanijada u Grčkoj kao ključni ciljevi u narednom periodu.

Pitali smo Ajšu i ima li neki savjet za sve one koji se žele okušati u ovom sportu, a njena je poruka jednostavna: da svakako probaju. Kako kaže, jahanje je poseban sport jer donosi mnogo više od samog takmičenja – vrijeme provedeno u prirodi i blizinu sa životinjama.

Priče poput ove podsjećaju nas da se veliki snovi često rađaju iz malih koraka, strpljenja i ljubavi prema onome što radimo. Kada se tome dodaju upornost i podrška ljudi oko nas, granice onoga što možemo postići postaju mnogo šire.

Pripremila: Aida Suljić

Intervju mjeseca: Tajna uspješnog mentorstva: razgovor s Husom Mehmedovićem

Biti student za mnoge podrazumijeva balansiranje između fakultetskih i ličnih obaveza. Za našeg stipendistu Husu Mehmedovića to znači i nešto više, s obzirom na to da se od prvog mjeseca studija okušao u odgovornoj ulozi mentora učenicima osnovnih i srednjih škola iz Sapne. Danas je Huso na četvrtoj godini studija i ponosni mentor dvije mnogobrojne grupe učenika, gdje nastoji svakom volonterskom sastanku pristupiti s mnogo pažnje i stvoriti okruženje u kojem se mlađi stipendisti rado okupljaju. Zahvaljujući toj atmosferi uzajamnog povjerenja, podrške i motivacije, njegove grupe bilježe najmanji broj izostanaka, što nije puka statistika, nego dokaz o generacijama mladih iz Sapne koji zajedničkim snagama njeguju viziju Fondacije Hastor.

1. Već četiri godine mentor si velikoj grupi učenika. Kako bi opisao svoje mentorsko iskustvo i šta te najviše motivira u radu sa stipendistima?

Rad sa velikom grupom učenika izazovan je, ali istovremeno i veoma motivirajući. Najveća je motivacija upravo to što imam priliku doprinijeti razvoju mladih ljudi, tačnije pomoći stipendistima da kroz radionice savladaju nove vještine, riješe izazove i nauče nešto novo. Svoje mentorsko iskustvo opisao bih kao vrijedno i poučno, jer mi pomaže da se bolje organiziram i steknem iskustvo u radu sa djecom.

2. Tvoje grupe broje više od 40 učenika, a izostanci su minimalni. Kako uspijevaš motivirati učenike da rado dolaze na sastanke i aktivno učestvuju?

Učenici sami budu motivirani za radionice ako im je na njima lijepo i ako se ne osjećaju kao da moraju biti tu. Ključ je da osjete želju da provode vrijeme na radionicama i da se druže sa ostalim učenicima. Jedan od načina da to postignem jeste taj da im dam djelimičnu slobodu u kreiranju radionice, tačnije da sami biraju šta žele, a šta ne žele raditi. Naprimjer, svaki plan radionice sastoji se od nekoliko aktivnosti koje treba sprovesti tokom sastanka, ali se nikad striktno ne držim plana 100%, jer ponekad aktivnosti koje sam osmislio učenicima ne odgovaraju u tom trenutku. Tada pravim blage izmjene, tako da osnovni cilj i tema aktivnosti ostanu, ali da učenici sami odluče kako će učestvovati. Osim toga, sve radionice organiziramo tako da stipendisti imaju interakciju s temom – kroz kvizove, igre ili takmičenja, bilo u grupama ili pojedinačno, kako bi aktivno učestvovali i zabavili se.

3. Mentorski sastanci često su više od formalnih okupljanja. Na koji su način organizirani kako bi bili zanimljivi i korisni učenicima?

Trudim se da pri organizaciji volonterskog sastanka maksimalno postavim sebe u ulogu učenika, jer sam i sâm prisustvovao sastancima koje su organizirali drugi mentori. Znam da su sastanci sa interakcijom stipendista i zabavom kroz igre i kvizove oni na koje želite doći i ne smatrate ih samo formalnim okupljanjem. Upravo tako i ja pristupam svojim radionicama – postavljam se u ulogu njihovog prijatelja, ali uz dovoljnu dozu autoriteta da sastanak ostane na predviđenoj temi. To postižem tako što se dogovaram sa stipendistima šta žele raditi – da li će sami čitati zanimljivosti u vezi s temom ili ću im ja pročitati, da li će odgovore na pitanja dati pismeno ili usmeno. Nudim mogućnosti, a oni biraju šta im više odgovara, čime radionica postaje aktivna i prilagođena njima. Tako im omogućavam da učestvuju i osjećaju se slobodno, a istovremeno ostvarujem ciljeve radionice.

4. Postoji li neki trenutak ili iskustvo s vašim učenicima koje ti je posebno ostalo u sjećanju tokom ovih godina mentorstva?

Postoje trenuci koji su mi posebno ostali u sjećanju. Prvi je moj početak volontiranja kao mentor. Godinama prije toga prisustvovao sam sastancima kao učenik, ali kada sam došao na prvu radionicu kao mentor, nisam uopće imao predstavu kako je držati radionice i komunicirati sa stipendistima. Dok sam čitao Pravilnik Fondacije Hastor i obaveze stipendista, podigao sam glavu i u jednom trenutku shvatio kako to izgleda iz druge perspektive – 20 do 25 učenika

osnovne škole sjedi ispred mene i pažljivo sluša. Taj njihov pogled ostao mi je u sjećanju.

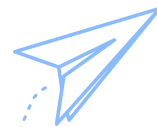
Drugi je trenutak kraj jedne radionice na kojoj stipendisti nisu tražili pauze niti pitali kada će ići kući, već su maksimalno učestvovali i radili ono što je bilo planirano. Kada sam na kraju rekao da idemo kući, čuo sam reakcije da im je žao što je radionica završila i pitanja kada će opet biti sastanak. Takvi trenuci meni, kao mentoru, pružaju osjećaj ispunjenosti – u tim trenucima znam da radim posao kako treba i da ono što pružam stipendistima zaista ima smisla.

3. Šta bi poručio stipendistima koji uskoro započinju svoje mentorsko putovanje u Fondaciji Hastor?

Stipendistima koji tek započinju svoje mentorsko putovanje poručio bih da iskoriste svaku priliku za učenje i druženje. Važno je da budu radoznali, postavljaju pitanja i ne boje se grešaka, jer upravo kroz njih najviše uče. Također, aktivno učestvovanje u radionicama im ide u korist – na taj način grade sebe, stječu iskustvo koje će im jednog dana sigurno biti od koristi i približno ulaze u ulogu učitelja, nastavnika ili profesora, što je jedno korisno iskustvo i lijepa priča. I neka znaju da se kroz interakciju i zajednički rad iskustvo čini nezaboravnim.

Pripremila: Adina Jusufspahić

Fragmenti volonterskih priča – mart 2026

U vremenu u kojem se čini da se vrijednosti često mjere brzinom, uspjehom i ličnim postignućima, postoje oni tihi, gotovo neprimjetni trenuci koji vraćaju vjeru u ono suštinsko: u dobrotu, zajedništvo i iskrenu želju da se pomogne drugima. Takvi trenuci ne dolaze uz veliku buku, ne traže pažnju niti priznanja, ali ostavljaju trag koji se ne briše lako. Upravo kroz niz volonterskih aktivnosti realizovanih širom Bosne i Hercegovine tokom marta 2026. godine, mladi su pokazali da humanost nije ideja, već praksa; nije apstraktan pojam, već konkretno djelovanje koje mijenja svakodnevicu.

U Sarajevu, učenici su u prostorijama udruženja Pomozi.ba postali dio jednog mnogo većeg sistema, sistema solidarnosti koji funkcioniše zahvaljujući ljudima spremnim da ulože vrijeme, trud i pažnju. U periodu mjeseca ramazana, kada je obim humanitarnog rada značajno povećan, njihovo prisustvo imalo je posebnu težinu. Aktivnost nije bila samo fizički angažman, već i lekcija iz odgovornosti i organizacije. Učenici su bili raspoređeni u timove, gdje je svaki segment rada imao jasno definisanu svrhu. Dok je jedan tim pažljivo pregledao i sortirao garderobu, vodeći računa o svakom detalju i kvalitetu doniranih stvari, drugi je koordinisao transport i logistiku, osiguravajući da paketi budu stabilno i sigurno pripremljeni za distribuciju. Treći tim je radio na sortiranju higijenskih potrepština, gdje su preciznost i odgovornost bile od ključne važnosti.

Ono što ovu aktivnost čini posebno značajnom nije samo izvršavanje zadataka, već način na koji su učenici pristupili radu. Kroz proces su razvijali osjećaj za detalj, ali i svijest o tome da svaki njihov potez direktno utiče na krajnje korisnike. Poseban trenutak bio je kada su sami osmislili sistem označavanja paketa, čime su dodatno unaprijedili efikasnost rada. Taj trenutak nije bio samo primjer kreativnosti, već i dokaz njihove sposobnosti da prepoznaju problem i ponude rješenje, vještina koja nadilazi okvir same aktivnosti.

Istovremeno, u Busovači se razvijala jedna drugačija, ali jednako snažna priča. Kroz izradu poklončića od hurmi, učenici su pokazali kako mali znak pažnje može imati veliki značaj. Aktivnost je započela planiranjem i podjelom zadataka, gdje su svi pronašli svoju ulogu: od pisanja poruka, preko pakovanja, do završnog oblikovanja poklona. Proces izrade bio je jednako važan kao i sama podjela, jer je učenicima omogućio da kroz zajednički rad razvijaju osjećaj pripadnosti i saradnje.

Kada su poklončići konačno podijeljeni prolaznicima, zaposlenima u lokalnim ustanovama i starijim osobama, ono što se dogodilo nije bila samo razmjena predmeta, već razmjena emocija. Osmijesi, kratki razgovori i zahvalnost stvorili su atmosferu koja podsjeća da zajednica postoji upravo kroz ovakve male, ali značajne interakcije.

U Zvorniku je fokus bio na unutrašnjem svijetu pojedinca, na razumijevanju sreće i njenog stvarnog značenja. Povodom Međunarodnog dana sreće, učenici su kroz razgovor i praktične aktivnosti istraživali šta za njih predstavlja sreća i koliko ona zavisi od materijalnih stvari. Kroz jednostavne primjere iz svakodnevnog života, poput druženja, podrške porodice ili uspjeha u školi, učili su prepoznati vrijednost malih trenutaka. Pisanje poruka o sreći i njihova podjela u lokalnoj zajednici dodatno je proširila ovu ideju izvan učionice. Time su učenici postali nosioci poruke da sreća nije nešto što se čeka, već nešto što se aktivno stvara kroz odnose, zahvalnost i prisutnost.

U Živinicama je pažnja usmjerena na one koji nemaju glas, napuštene životinje. Kroz razgovor o problemu pasa lotalica i njihovom položaju u zajednici, učenici su razvijali empatiju i svijest o odgovornosti koju ljudi imaju prema drugim živim bićima. Praktični dio aktivnosti, izrada hranilica, bio je spoj kreativnosti i funkcionalnosti. Koristeći dostupne materijale, učenici su zajednički osmišljavali rješenja koja mogu imati dugoročan utjecaj. Ova aktivnost nije bila samo pomoć životinjama, već i lekcija o brizi, odgovornosti i važnosti djelovanja.

U Bugojnu i Srebreniku otvorene su teme koje često ostaju neizgovorene: stres, emocionalno stanje i mentalno zdravlje. Kroz radionice, učenici su imali priliku prepoznati vlastite emocije, razumjeti uzroke stresa i naučiti tehnike koje im mogu pomoći u svakodnevnom životu. Aktivnosti poput „prepoznavanja okidača“ ili izrade „kutije za smirenje“ omogućile su im da razviju lične strategije suočavanja s izazovima.

Posebnu vrijednost imala je razmjena iskustava i otvoreni razgovor, koji su doprinijeli stvaranju osjećaja sigurnosti i međusobnog razumijevanja. Izrada i distribucija poruka podrške u zajednici dodatno je naglasila važnost empatije i solidarnosti, podsjećajući da je razgovor često prvi korak ka rješenju.

U Jablanici, kroz akciju uređenja prostora ispred muzeja „Bitka za ranjenike na Neretvi“, učenici su pokazali kako briga o zajednici podrazumijeva i očuvanje kulturnog i javnog prostora. Kroz zajednički rad, čišćenje i uređenje, razvijali su osjećaj odgovornosti prema okruženju, ali i svijest o značaju kulturnih institucija. Ova aktivnost bila je spoj edukacije, fizičkog rada i druženja, stvarajući iskustvo koje nadilazi klasično učenje.

Sve ove aktivnosti, iako različite u svom pristupu, imaju zajedničku suštinu, aktivno učešće mladih u izgradnji boljeg društva. Kroz konkretne zadatke, učenici su učili da promjene ne nastaju same od sebe, već zahtijevaju angažman, inicijativu i spremnost da se preuzme odgovornost.

Ono što posebno ohrabruje jeste činjenica da su učenici u ovim aktivnostima pokazali mnogo više od očekivanog, pokazali su zrelost, kreativnost, sposobnost saradnje i, prije svega, iskrenu želju da doprinesu. U svakom njihovom postupku vidjela se svijest da i najmanji doprinos može imati veliki značaj.

I možda upravo u toj jednostavnoj, ali snažnoj istini leži smisao svega, da svijet ne mijenjaju velike riječi, već mali, dosljedni koraci. Da humanost nije nešto što se uči samo kroz teoriju, već nešto što se živi kroz djela.

Jer svaka podijeljena poruka, svaki složeni paket, svaka izrađena hranilica i svaki iskren razgovor ostavljaju trag. A kada se ti tragovi spoje, nastaje put, put ka društvu koje razumije, podržava i ne zaboravlja šta znači biti čovjek.

Pripremila: Ajna Šido

„Da nije ljubavi prema rodnoj grudi, nestali bi nejaki narodi“

(Mustafa Ejubović šejh Jujo)

To ljudsko u nama, neraskidivo je vezano za grudu s koje smo potekli. Tuđe ne mrzimo, ali svoju djedovinu ne damo ni za sva blaga, što ovim prolaznim svijetom jezde. Zar postoji neko ko misli da je Bosna obično tlo pod nogama? Ona je miris kahve u fildžanu, rahatluk doma svoga, ibrik što zvecne o siniju, i sofru koja je naš bereket i zajedništvo. Zavičaj je i komšija koji kaže: „*Hajde, bujrum*“, i kad nema mnogo, pruža ti ruku k'o najrođenijem. Zato vas pitam, šta je insan izvan svog vilajeta? Šta mu vrijedi život daleko od svoje čaršije, širine šehera i mirisa majčine avlije u kojoj je, drhtavim korakom, prvi put zemlji poletio u zagrljaj? Šta je narod u kojem sevdah ne pjeva, ta teška, a opet pitoma pjesma koja zna i najdublju ranu raskopati, ali i zacijeliti? Otrgnuti od rodne grude bili bismo list koji granu nema, rijeka što je u jurišu vlastito korito zaboravila i ptica što u tuđem jatru uzalud traži smiraj. Lišeni doma mi nismo putnici, već samo izgubljene sjene što u tuđini tumaraju...

Ljubav prema domovini je ona koja zna zaplakati i oprostiti, stisnuti zube i ostati. To je glas što iz dubine bića kaže: „*Možeš mi uzeti krov, ali mi ne možeš uzeti nebo. Možeš mi ugasiti ognjište, ali mi ne možeš ubiti ljubav u prsima!*“.

Naše je trajanje u onom nevidljivom žaru što se, i pod nemilosrdnim naletima, u još veći plamen razbuktava. Naš narod nije bez ožiljaka, ali ih ne pretvara u mržnju, već u pamet. Da nije ljubavi, nestali bismo tiho, bez traga, a s njom ostajemo poput stećka na vjetru. Izgreban, ali uspravan. Dok god bude ljubavi, bit će i nas. Ne boj se, mudri šejhu, tvoja riječ i danas živi u nama, gorka kao pelin i medna kao šerbe, opominjući nas da je ova gruda naš neraskidivi dug i da joj se jedino čistim srcem možemo odužiti. Neka svako slovo ovog zapisa bude svjedok pred licem vremena - Bosna je naše vječno utočište, a ljubav prema njoj je istina koju ni gromovita oluja ni vatre ne mogu zbrisati. Mi smo narod koji ne nestaje pod tuđim nasrtajima, već opstaje jer voli. Ljubav je jedina sila kojoj ni sama smrt ne može nauditi.

Enisa Tutundžić

(2. mjesto na natječaju najboljih literarnih radova povodom Dana nezavisnosti BiH)

Pozivamo Vas
da se pridružite našoj misiji i
doprinesete ispunjenju snova
perspektivnih učenika i mladih
ljudi koji trebaju našu pomoć.

Ukoliko želite podržati rad Fondacije Hastor, uplatu donacije
možete izvršiti na jedan od transakcijskih računa:

ASA Banka d.d. Sarajevo:

1346101000825159

Raiffeisen Bank BH d.d. Sarajevo:

1610000055230065

Unicredit Bank d.d. Sarajevo:

3389002201775656

Kontaktirajte nas!

Bulevar Meše Selimovića
16, Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija

Lamija Karadžuz
Lamija Sejdić
Aida Suljić
Adina Jusufspahić
Ajna Šido
Enisa Tutundžić
Amina Bašić
Emra Kulo Begić

Grafički dizajn

Selma Fatić